

OCD-foreningen samlede fagfolk, politikere, pårørende og OCD-ramte til samtaler om OCD på Folkemødet 2025

Fra personlige fortællinger til politiske debatter: I tre dage samlede OCD-foreningen fagfolk, politikere, pårørende og OCD-ramte til samtaler om behandling, støtte og håb.

Tekst og foto

AF REBECCA HELENE HOFFMANN

Fotojournalist

OCD-foreningen var igen i år på Folkemødet. Programmet strakte sig over tre dage og var pakket med spændende talks med eksperter, politikere og mennesker, der selv lever med OCD. Dagene var solrige og lange, men i OCD-foreningens telt blev der skabt plads til både grin og tårer – og der var altid et kram eller et godt råd at få med på vejen.

Familiernes stemme og personlige fortællinger

Torsdag, Folkemødets første dag, startede OCD-foreningen med en talk om, hvordan familier bliver påvirket af og lever med OCD. I publikum sad mange pårørende, der spurgte ind til, hvordan man bedst kan hjælpe sin datter, søn, mor eller far. Panelet bestod af Emil Kuhlmann, næstformand i OCD-foreningen og pårørende, Søren Segel, lokalgruppeleder i OCD-foreningen og pårørende, samt Rebecca Helene Hoffmann, fotojournalist og OCD-ramt.

Panelet svarede efter bedste evne, og det fælles budskab var klart: Som pårørende kan man gøre en stor forskel ved at lytte og støtte – også selvom man ikke forstår alt. Torsdagens andet indslag var en personlig fortælling af Dina Bruselius, aktiv i OCD-foreningen og selv OCD-ramt. Hun delte ærligt og åbent sin rejse fra selvdestruktiv teenager til succesfuld voksen. En fortælling om at føle sig misforstået og forkert – til at finde styrke i at få en diagnose og arbejde med sig selv.

Debatter om børns mistrivsel og diagnosernes rolle

Fredag, Folkemødets anden dag, bød på to vigtige debatter. Den første handlede om, hvad mennesker med OCD har brug for. Her diskuterede fem fagfolk og en OCD-ramt, hvordan man bedst kan hjælpe børn, der mistrives, og hvordan man støtter et barn med OCD.

"Det er vigtigt at opdage OCD så tidligt som muligt. Men tendensen er desværre, at OCD bliver opdaget, når det er alt for sent," pointerede Dina Bruselius.

"Børn bliver yngre og yngre, når det kommer til psykisk mistrivsel. Lærerne skal have mere tid på skolerne til at tale med forældrene, så der kan fastholdes en god dialog og samtale mellem skole og hjem," fortalte Lise-Lotte Wibe, leder af forældrerådgivningen hos Skole og Forældre.

"Men et barn med OCD skal i OCD-behandling, før barnet kan vende tilbage til en almindelig folkeskole. En bedre indrettet folkeskole er ikke nok – behandling er nødvendigt," tilføjede Lærke Ammitzbøll Bogh, psykologchef ved Behandlingsskolerne.

Debatten viste en bred enighed om, at der ikke bliver gjort nok i dag, og at vejen til forbedring er lang og en stor opgave. Blandt andet blev det diskuteret, hvilken effekt det ville have, hvis lærere fik en grundlæggende uddannelse i psykologi.

Charlotte Broman Mølbæk, folketingsmedlem og socialordfører for Socialistisk Folkeparti, påpegede, at der er flere penge på vej, men at problemet først og fremmest ligger i systemet.

Fredagens anden debat havde hjerneforsker og OCD-foreningens ambassadør Peter Lund Madsen som gæst. Teltet var propfyldt, og mange kom i god tid for at sikre sig en plads. Panelet bestod af Tine Vastring, psykolog og behandlingschef ved Behandlingsskolerne, Stine Næsted, privatpraktiserende psykolog, Dina Bruselius samt Peter Lund Madsen.

Debatten tog udgangspunkt i, hvordan diagnoser bliver en del af dagligsproget, og hvilke konsek-

OCD-foreningen i en stærk opstilling foran vores Folkemøde-telt. Fra venstre Dina Bruselius, aktiv i OCD-foreningen og OCD-ramt, Stine Næsted, psykolog med speciale i OCD-behandling, Emil Kuhlmann, næstformand i OCD-foreningen og pårørende, Nicole Nadine Rønfeldt, seniorforsker, Institut for Psykologi, KU, og Søren Segel, lokalgruppeleder i OCD-foreningen og pårørende. Sidste medlem af teamet, Rebecca Helene Hoffmann, fotojournalist og OCD-ramt, stod bag kameraet.

venser det har for vores forståelse af dem.

"Det er almenmenneskeligt at søge en forklaring, og jeg tror, det er en væsentlig grund til, at diagnoser indgår mere og mere i vores dagligsprog," sagde Stine Næsted.

"Det er bare min OCD" er sikkert en sætning, du har hørt før. Netop denne problematik blev diskuteret i OCD-foreningens telt – en samtale, der handlede både om ikke at bagatellisere OCD, men også om at afdramatisere diagnoserne. Diagnoser skal bruges som et arbejdsredskab, ikke en undskyldning.

"Diagnoser er noget, vi har fundet på, for at vi kan hjælpe og forstå mennesket og dets adfærdsmønstre," pointerede Peter Lund Madsen.

Behandling, håb og små skridt fremad

Lørdag, Folkemødets tredje og sidste dag, bød på en talk med Stine Næsted og Nicole Nadine Rønfeldt, seniorforsker, Institut for

Psykologi, KU. Oplægget handlede om, hvordan man behandler OCD, og lagde vægt på både faglig viden og håb.

"Hvordan taler man om OCD med en, der ikke ønsker at tale om det?" spurgte en fra publikum.

Svaret lød kort: Skriv et brev, start med kærlighed, skab et trygt rum – og husk, at den OCD-ramte ikke skal presses, men gribes.

"Det er bedre med en langsom sejr end en hurtig fiasko," sagde Stine Næsted.

Budskabet var tydeligt: Det tager tid at overvinde OCD, men små fremskridt er også vigtige sejre. Som pårørende kan man hjælpe den OCD-ramte med at blive i ubehaget. Det er ubehageligt at blive eksponeret, men man kan ikke blive ved med at være bange.

Afslutningsvis et råd, som mange kan tage med sig: Start med de små sejre, bid tænderne sammen – og husk, at det er okay at tage meget små skridt ad gangen.

FOTO: Dina Bruselius

Hvordan bliver familier påvirket af og lever med OCD? Det var det overordnede emne for første talk i OCD-foreningens telt. I panelet var fra venstre Søren Segel, lokalgruppeleder i OCD-foreningen og pårørende, Rebecca Helene Hoffmann, fotojournalist og OCD-ramt, og Emil Kuhlmann, næstformand i OCD-foreningen og pårørende.

Dina Bruselius, aktiv i OCD-foreningen og OCD-ramt, fortalte ærligt og åbent om sin udvikling fra selvdestruktiv teenager til succesfuld voksen. En fortælling om at føle sig misforstået og forkert – til at finde styrke i at få en diagnose og arbejde med sig selv.

Fredag var der debat under overskriften "Hvad har mennesker med OCD og andre psykiske lidelser brug for - og får de det?" med fra venstre Kaspar Dalsgaard, chef for medarbejdere, kultur og innovation ved Behandlingsskolerne, Dorte Torp Andreas, formand for Skolelederforeningen, Lise-Lotte Wibe, leder for forældrerådgivningen hos Skole og Forældre, Charlotte Broman Mølbæk, folketingsmedlem, Socialistisk Folkeparti, socialordfører, Birgitte Vind, folketingsmedlem, Socialdemokratiet, Lærke Ammitzbøll Bogh, psykologchef ved Behandlingsskolerne og Dina Bruselius, aktiv i OCD-foreningen og OCD-ramt.

Der var mange gode spørgsmål til OCD-foreningens "udsendte medarbejdere", og mange besøgende prøvede kræfter med en vidensquiz om OCD.

Sidste talk i OCD-foreningens telt hed "Hvordan behandles OCD? Viden og håb fra fagfolk". Stine Næsted, privatpraktiserende psykolog med speciale i OCD-behandling og Nicole Nadine Rønfeldt, seniorforsker, Institut for Psykologi, KU, gav blandt andet gode råd til pårørende til OCD-ramte.

OCD-foreningens telt var propfyldt til fredagens debat om, hvordan diagnoser bliver en del af dagligsproget, og hvilke konsekvenser det har for vores forståelse af dem. Deltagere fra venstre Martin Hoffmann König, kommunikationsansvarlig ved Behandlingsskolerne, Dina Bruselius, OCD-ramt og aktiv i OCD-foreningen, Peter Lund Madsen, hjerneforsker og ambassadør for OCD-foreningen, Stine Næsted, privatpraktiserende psykolog med speciale i OCD-behandling og Tine Vastring, psykolog og behandlingschef ved Behandlingsskolerne.